

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Monika Filipková

Téma a rozsah práce: České atomové právo

Práce má celkem 92 stran, včetně příloh, anglického shrnutí a klíčových slov. Rozdělena je na sedm částí, věnovaných postupně historickému vývoji právní úpravy atomového práva na území ČR, právní úpravě ve vybraných státech, české právní úpravě, Mezinárodní agentuře pro atomovou energii, Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost, odpovědnosti za škody na životním prostředí a úvahám *de lege ferenda*. Práci doplňují úvod, závěr, seznamy zkratk a použitých pramenů a tři přílohy.

Datum odevzdání práce: 1. června 2009

Aktuálnost (novost) tématu: Problematika atomového práva, jakkoli nikterak nová, patří bezesporu k tématům vysoce aktuálním. Ionizující záření představuje jeden z nejvýznamnějších zdrojů ohrožení lidského zdraví a životního prostředí a kvalitní právní úprava jeho využívání, resp. využívání jaderné energie, je základním předpokladem a *conditio sine qua non* ochrany před jeho negativními účinky.

Náročnost tématu: Téma lze považovat za poměrně náročné, a to jak z hlediska věcného, tak právního. Atomové právo je na všech třech úrovních (mezinárodní, komunitární a vnitrostátní) velmi komplexní a figuruje v něm řada aktérů, což činí ze zpracování tématu v rozsahu diplomové práce nelehký úkol.

Hodnocení práce: Předloženou práci hodnotím jako velmi zdařilou. Po formální stránce nemám žádné výhrady: autorka má výborné vyjadřovací schopnosti, v práci se téměř nevyskytují chyby a překlepy, po grafické stránce je na vysoké úrovni. Ocenit je třeba také hojné využívání poznámek pod čarou, zejména k uvádění zdrojů, z nichž autorka čerpá. Z hlediska obsahového bych zásadní výtku směřovala k nesouladu názvu práce s jejím obsahem, kdy pojednávaná problematika je širší a zároveň užší, než by odpovídalo výrazu „české atomové právo“ (výtku obdobného charakteru směřuji ke třetí části práce). První tři části dále považuji za příliš popisné, autorka v podstatě jen podává přehled relevantních právních předpisů, ať už vnitrostátních (českých či zahraničních), komunitárních či mezinárodních. Popisnosti se autorka nevyhnula ani v částech věnovaných MAAE a SÚJB, které jinak podávají velmi dobrý výklad o roli těchto dvou institucí. Za nejlepší a velmi zdařilé považuji části šestou a sedmou, v nichž autorka prokazuje skutečnou schopnost vědecké práce a samostatného uvažování. Kladně je třeba hodnotit i závěr, v němž autorka práci srozumitelným způsobem shrnuje a kompletuje. Celkově je z práce zřejmá autorčina pečlivá příprava spočívající ve studiu řady pramenů a skutečné porozumění pojednávané problematice.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: V rámci obhajoby by se měla autorka zabývat následujícími tématy:

1. Ačkoliv práci nazývá „České atomové právo“, věnuje se autorka podrobně jen několika vybraným otázkám. Požádala bych ji proto o přehled a stručnou charakteristiku nejvýznamnějších nástrojů upravených zákonem č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření.
2. Autorka se podrobně zabývá právní úpravou odpovědnosti za jadernou škodu, samotným haváriím se však nevěnuje. Jaká je mezinárodněprávní úprava v této oblasti, resp. jaké povinnosti mají státy v případě vzniku jaderné či radiační nehody?

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: Přes výše uvedené výhrady konstatuji, že práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **výborně**.

V Praze dne 17. června 2009

JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
oponent diplomové práce